

[Justitsministeren.]

mange Detailler formener jeg ikke, at jeg behøver nærmere at gøre Rede for her ved Forelæggelsen. Derimod skal jeg nævne de vigtigste Punkter i Forslaget og dertil knytte nogle korte Bemærkninger.

Her maa først nævnes Bestemmelsen i § 2 om, at Landsretterne i Sø- og Handelsager i 1ste Instans kan bestemme, at Retten skal tiltrædes af 2 sø- eller handelskyndige Dommere, en Bestemmelse, som falder i Traad med Reglerne om Underretterne udenfor København i Retsplejeloovens §§ 18 og 20 og om Sø- og Handelsretten i København i Lovens § 9.

Dernæst kommer Bestemmelserne i Forslagets § 8 om Adgang til under visse Betingelser at forbyde offentlig Gengivelse af Retsforhandlinger og Gengivelse i Billeder af Retsmøder.

Endvidere er der Grund til at nævne Bestemmelserne i §§ 20—23 om Simplificering i forskellige Henseender af Nævningeuttagelserne.

Saa kommer jeg til de vigtige Bestemmelser i §§ 30, 32 m. fl. dels om en Ændring i Formen for den Prøve, der kræves bestaaet for at blive Højesteretssagfører, dels om en begrænset Adgang for Landsrets- og Overretssagførere til under visse nærmere Betingelser at give Møde for Højesteret. Denne sidste Bestemmelse, der er vedtaget af Folketinget uden Afstemning, er Resultatet af vidtløftige Forhandlinger, idet Meningerne om dette Spørgsmaal har været delte, saaledes som det nærmere fremgaar af Folketingsudvalgets Betænkning.

Derimod er de i Lovforslaget 1925—26 indeholdte Bestemmelser om Indførelse af offentlig Votering i Højesteret ikke optaget i nærværende Lovforslag, idet Folketingets Flertal har tiltraadt Regeringens Standpunkt, at dette store Spørgsmaal ikke i Øjeblikket er modent til Løsning.

Af Bestemmelser vedrørende Strafferetsplejen skal jeg fremhæve Forslagets §§ 123 og 124 om en noget ændret Fordeling af Kompetencen mellem Landsret og Underret, § 135 om Adgang for den sigtedes Forsvarer til at overvære Politiets udenretslige Afhøringer af sigtede og den i en vis Forbindelse hermed staaende Regel i § 144 om, at sigtede, naar han er fængslet, kun i visse Undtagelsestilfælde maa afhøres udenfor Retten, endvidere § 159 m. fl. om simplificerede Regler med Hensyn til Erstatning for uforskyldt Varetagtsarrest.

Dernæst skal jeg gøre nogle Bemærk-

ninger om Lovforslagets § 152. Denne Paragraf og nogle andre dertil knyttede Paragraffer, der blev vedtaget som Ændringsforslag i Folketinget med 71 Stemmer mod 67, gaar ud paa, at Fængsling af en sigtet kun kan ske, naar Politiet samtidig fremsætter Begæring om Forundersøgelse eller rejser Tiltale. Regelen var foreslaet i sin Tid af det i 1921 nedsatte straffeprocessuelle Udvalg, af hvis 10 Medlemmer dog de 3 var imod Regelen. Den begrundedes med, at den tilsigtede at hindre, at Politiet for længe holdt en Sag mod en fængslet paa Efterforskningsstadiet og saaledes unddrog sig Kontrol fra Rettens Side. Hertil er imidlertid at bemærke, at naar Fængsling finder Sted under Efterforskningen, skal Retten ifølge Retsplejeloovens § 780, næstsidste Stykke, fastsætte en Frist, inden hvilken Politiet skal begære Forundersøgelse eller rejse Tiltale. Herved har Retten altsaa allerede efter gældende Ret Mulighed for at føre fornøden Kontrol. Men hertil kommer især, at efter Lovforslagets § 144 vil det som Hovedregel blive forbudt Politiet at afhøre en fængslet udenfor Retten, og herved vil altsaa Politiet ikke kunne unddrage sig Kontrol fra Rettens Side. I Regeringens Lovforslag var da heller ikke optaget nogen Bestemmelse som i Lovforslagets § 152, og jeg maa vedblivende formene, at der særlig under Hensyn til Bestemmelsen i Lovforslagets § 144 ikke er nogen Grund til at gennemføre en saadan Ændring. Og da Ændringen tilmed vil kunne virke skadeligt i Praksis ved at hemme Politiets Arbejde i Retsikkerhedens Tjeneste, vil jeg meget henstille til det høje Ting at overveje, om denne Bestemmelse ikke bør udgaa af Lovforslaget.

Fremdeles skal jeg med Hensyn til Strafferetsplejen bemærke, at Lovforslaget angaaende Afhøring under Forundersøgelsen af sigtede og af Vidner kun indeholder den Bestemmelse i § 157, at Dommeren kan bestemme (ikke som nu blot tillade), at denne Afhøring foretages af Parterne, medens et i Folketinget stillet Ændringsforslag om, at Afhøringerne som Hovedregel *skulde* overgaa til Parterne, blev forkastet.

Endelig har der i Folketinget været stor Strid om Titelen for Underretssagførere, der procederer for Landsretten, om de ikke, i alt Fald under visse Betingelser, skulde have Lov til at kalde sig Landsretssagførere. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, men kun udtale, at det forekommer mig, at den af Folketinget vedtagne Ordning i alt Fald er irrationel, og